

δύω ἀγρίους ἀνδρας συντρίβοντας πόλιν διὰ βοπά-
λου, ὡς συμβολικὸν δὲ ῥητὸν τοῦτο. Καὶ τότε ἐ-
λάττωσεν. Ὁ δὲ τῆς αὐτῆς πόλεως βασιλεὺς Μοχα-
μέτης Βέν-Ἀλχαμάρ σῆμα μὲν δὲν εἶχον, ἀλλὰ
μόνον κυανὴν ζώνην καὶ ὡς συμβολικὸν ῥητὸν τὴν
ἐπιγραφὴν: *Be.le galib ille Allah*, ἥτοι οὐδαίς
νικητὴς ἢ ὁ θεός.

Ἡ Βυρβονικὴ οἰκογένεια εἶχεν ὡς ἐμβλημα
σπάθην, καὶ ὡς συμβολικὸν ῥητὸν τὸ *Penetrabit*,
διαπεράσει.

Λουδοβίκος ὁ ΙΑ', δέσμην ἀκανθῶν καὶ *Qui s'y
frotte s'y pique* ἥτοι ὁ τριβόμενος γίγνεται ὀ.

Λουδοβίκος ὁ ΙΒ', ὑστρικά καὶ *Cominus et emi-
nus*, ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ πόρρω. Προσέτι βασιλεὺς
τῶν μελισσῶν περικυκλωμένον ὑπὸ σμήνους, καὶ
Non utitur aculeo rex cui paremus. Οὐ χρῆται κέν-
τρου ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν ὑποτασσόμενον.

Φραγγίσκος ὁ Α', Σχλαμάνδραν μεταξὺ φλογῶν,
καὶ, *Nutrisco et extinguo*, Τρέφω καὶ ἀφανίζω.

Ἑρρίκος ὁ Β' κατεσκεύασεν οἰκόσκημον πρὸς τι-
μὴν Διάνης τῆς Ποτιέρης, φέρον ἐμβλημα μένων,
καὶ τὴν ἐπιγραφὴν *Donec totum impleat orbem*,
ἥτοι Μέχρις οὗ πληρώσῃ ὁλόκληρον τὴν οἰκὸν.

Κάρολος ὁ Θ', διὸ στήλας, καὶ *Pietate et jus-
titia*. Τῇ εὐσπλαχνίᾳ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ.

Ἑρρίκος ὁ Γ', δύω στέμματα ἐπὶ γῆς καὶ τρίτον
μετέωρον, καὶ *Manet ultima caelo*, Μὲ περιμένει
τὸ τελευταῖον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἑρρίκος ὁ Δ', τὸν Πρακτὴν δαμάζοντα τέρας, καὶ
in via virtute nulla est via. Τῇ ἀνδρείᾳ οὐδὲν
ἐμποδόν.

Λουδοβίκος ὁ ΙΔ', τὸν ἥλιον, καὶ *Nec pluribus
impar*, οὐδὲ πλείονων ἀνέμοιοις.

Κάρολος ὁ Κυῖντος, τὰς Ἡρακλείους στήλας,
καὶ *Plus ultra*, Περαιτέρω. Ἀλλ' ἀναγκασθέντος νὰ
παύσῃ οὐκ ἐνθιμῶς τὴν πολιορκίαν τῆς γαλλικῆς
πόλεως Μέτης, οἱ Γάλλοι μετατρέψαν τὰς στήλας
αὐτοῦ εἰς *Karaiton*, καὶ τὸ *plus ultra* εἰς *plus ci-
ta*, ἥτοι πλείον ἐκεῖ. Ἐῖτα πάλιν ὠρελόμενοι ἀπὸ
τῆς διττῆς σημασίας τοῦ *Metas*, ὃ σημαίνει τὴν
πόλιν *Μέτην* καὶ τέρμα, ἐπρόσθεσαν εἰς τὰς στήλας
ἀετὸν ἀλυσιδετον καὶ τὴν ἐπιγραφὴν *Non ultra
Metas*, οὐ πέραν τῆς Μέτης (ἢ τοῦ τέρματος).

Ἡγεμονίς τις, ἀετὸν ὑψιπαιδόντα, καὶ τὸ *Usque
ad nubes*, Μέχρι νεφελῶν. Ὁ διάσημος Sully, ἀρ-
χιστράτηγος τοῦ πυροβολικοῦ, κεραυνοφόρον ἀετὸν,
καὶ *quo jussa Jovis*, ὅπου ἂν διατάξῃ ὁ Ζεὺς.

Ὁ περιώνυμος Καρδινάλιος Ρισελιέ ὑψιπέτην
ἀετὸν, καὶ ὑπ' αὐτὸν ὄρεις ἀνισταμένους, καὶ *Non
desirit alta*, Οὐκ ἐγκαταλείψει τὰ ὄρη.

Ὁ Φουκνέτος, σκίουρον, καὶ *quo non ascendam?*
Ποῦ δὲν θέλω ἀναβεῖ;

Ὁ Λουὶς τοῦ Βυρφότου, ὁ καὶ ναύαρχος ἐπὶ Λου-
δοβίκου τοῦ ΙΔ', σελήνην, καὶ *Soli paret et impe-
rat undis*, Τῷ ἡλίῳ ὑπακούει καὶ ἐντολίζει τὰς θα-
λάσσας.

Ἡ τῶν Μεδιολάνων Βυλεντίνη μετὰ τὴν ἀποβίω-
σιν τοῦ συζύγου αὐτῆς, ἀρδάνιον στάζον ὕδωρ ἐν

εἶδει δακρύων καὶ, *Plus ne m'est rien, rien ne m'
est plus*. Ἐς τὸ ἐξῆς μοι εἶται οὐδὲν· οὐδὲν μοι
εἶται πλέον.

Ἡ πόλις Νανούης σκύλυμον, καὶ *Non impetum
premor*, οὐκ ἀτιμωρητὶ θλίβομαι.

Ἡ πόλις Μορλαί, λένοντα ἐν μέσῳ δύο παρδάσεων,
καὶ, *S'ils te mordent, morde-les*, Ἐὰν ὑπ' αὐτῶν
δηγθεῖς, δῆξον καὶ σὺ αὐτοὺς.

Τὸ Σωματοῖον τῶν ἐν Πικρισίῳς ἀρωματοφαρ-
μακοπωλῶν, γαῖραν φέρουσαν ἀτάθυπν, καὶ *Lan-
ces et pondera serrant*, Αἱ λόγχαι καὶ τὰ σταθ-
ρὰ γυμνάζουσι.

Τὰ δὲ στηρίγματα καὶ ὑποστηρίγματα δύνανται
νὰ σύγκωνται ἢ ἐξ ἀντικειμένων σχέσιν τινα ἐχόν-
των πρὸς τὸ σημαινόμενον τοῦ ἐμβλήματος, ἢ πρὸς
τὰς περιστάσεις τῆς οἰκογενείας, ἢ καὶ ἐξ ἀντικει-
μένων οὐδεμίαν πρὸς ταῦτα σχέσιν ἐχόντων, ἀλλ'
ὡς ἀπλοὺν κόσμημα προσσηρτημένων.

Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἡδύνατο π.χ. ὁ ἡμέτερος ἑνδοξος
ναύαρχος Κ. Κανάρης νὰ μεταχειρισθῇ οἰκόσκημον
συγκείμενον ἐξ ἀργυροῦ θυρεοῦ ὑποστηριζομένου ὑπὸ
δύο κλάδων δάφνης διὰ ταινίας κάτωθεν συνδεθε-
μένων, καὶ ἐχόντος κυανὴν τὴν βάσιν, καὶ ὡς ἐμ-
βλημα κανάριον ἐπὶ τῶν βραχίων τῶν Ψαρῶν ιστά-
μενον καὶ ἄλλον τὴν πυρπόλησιν τῆς ἀπέναντι αὐ-
τοῦ ναυαρχίδος· τὴν δὲ ἐπιγραφὴν *Καὶ ὅμως πέ-
πρησμαι*, ὡς συμβολικὸν ῥητὸν ὑπαινιττόμενον τὸ
αἰεὶς κορηχῆς, ἥτοι οὐ φοβεῖται τὸ πῦρ, τῆς ὑπὸ
τοῦ ἑνδοξοῦ ναυάρχου πυρποληθείσης Οθωμανικῆς
ναυαρχίδος (Ζ')· εἴτε ἕτερον συγκείμενον ἐκ θυρεοῦ
ὑπὸ δάφνων ὡσαύτως ὑποστηριζόμενον καὶ εἰς δύο
μέρη κατὰ τὰ δύο ἐθνικὰ χρώματα κανονικῶς διη-
ρημένον, καὶ ἐμπεριέχον ὡς ἐμβλημα φέρον διὰ τοῦ
ῥέμφους πυρφόρον λαμπάδα, τὴν δὲ ἐπιγραφὴν *Πρή-
σω* ὡς συμβολικὸν ῥητὸν.

Ι. ΔΕΚΙΓΓΑΛΛΑΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ (*).

—οοο—

Α'.

- α. Σχμίων τῶν Ἀμοργῶν
- β. Μεινιόχην κατοικούντων
ἐδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δή-
μῳ γνώμη στρατηγῶν
- γ. ἐχόντων δὲ καὶ τὴν πρυ-
τανικήν ἐξουσίαν ἰσηγοῖα.

(*) Σημειώσιον, ὅτι εἰς τὰ οἰκόσημα οὐδεμία ἀναλογία ἐκ-
τάσεως τηρεῖται ὡς πρὸς τὰ διάφορα τοῦ σήματος ἀντικεί-
μενα· εἴπω καὶ εἰς τὸ οἰκόσημον τοῦτο ὁ βράχος ἡμπορεῖ νὰ γί-
νῃ σχεδὸν μικρότερος τῆς ναυαρχίδος, καὶ τὸ κανάριον ἀναλόγως
μεγαλότερον στροβίλου.

(*) Τὰς ἀνωτέρω ἐπιγραφὰς ἐλάβομεν πρὸ πολλοῦ παρὰ τοῦ
φιλογενεστάτου καὶ ζηλωτοῦ τῶν καλῶν σχολάρχου Ἀμοργῶ Κ.
Ἐμ. Ιωαννίδου, μετὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου Σ. Π.

μίνου τὸ ψήφισμα Ἀθη-
ναίου Καλοτύχου ἐπιψηφη-
σαμένου Ἀντιόχου τοῦ Ἐπι-

40. γόνου.

Ἐπεὶ Βρυτῶ Ἀγαθό-

ποδος τοῦ Ἀγαθόποδος θυγά-
τηρ ἀνδρὸς δέκα πρώτου καὶ
ἀρχικοῦ γυνὴ δὲ Φιλαγάθου
Ἰάσωνος ἀνδρὸς ἀξιολόγου

45. καὶ πάσας ἀρχὰς τὰς ἐπ' αὐτὸν
ἡκούσας τῇ πατρίδι ἡμῶν πε-
φιλοτιμημένου, ἀδελφῇ δὲ τῶν
κρατίστων Ἐπινομίδου καὶ Ἰ-
οδώρου τῶν Ἀγαθόποδος (αἰφνι-

20. ον ἐξεληλυθε τοῦ βίου ἐν τῷ
ἀκραισιότατῳ κάλλους καὶ ἡλικί-
ας καθιστώσα πένθος δυσπαρη-
γώρητον τοῖς προδηλουμένοις
προσώποις κατὰ λυπούσα καὶ τῇ

25. σεμνοτάτῃ καὶ προσφιλεστάτῃ
αὐτῆς μητρὶ Φιλοξένῃ Ἐπινομί-
δου πολλῶν οὖν ἐλπίδων ἀγα-
θῶν καὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν (αὐ-
τῆς ἀφαιρεμένης ἀναγκαίως δε-

30. δόχθαι διὰ τοῦ δε τοῦ ψήφισματος
Πανδίων τὴν πόλιν (παρεῖναι ἐπὶ
τὴν παραπονὴν καὶ κηδεῖαν τοῦ
σώματος· δεδόχθαι δὲ κεκυρώσθαι
κατὰ πᾶν ἔτος ἐν τοῖς χορικοῖς ἀγῶσι

35. ἀναγορεύεσθαι αὐτὴν στεφαν (αἱ δὲ Ἀῆ-
μος ὁ Μειν(ω)στῶν Βρυτῶ Ἀγαθόποδος
φίρωϊν χρυσῷ στεφάνῳ, παραμυθῆ-
σασθαι τε τοὺς προδηλουμένους γο-
γεῖς αὐτῆς καὶ τὸν ἄνδρα φι(λάγα)θον

40. καὶ τοὺς γυναικίους ἀδελφοὺς αὐτῆς καὶ
τοὺς λοιποὺς γένει προσήκοντας με-
τρίως φέρειν τὸ συνέδηκός (καὶ γὰρ
πᾶσιν (ἡ αὐτῇ) τοῦ βίου κεκύρωται τε
45. λευτή.

Β'.

Καλλίππους
Καλλιστογένης
στεφανηφορήσας
Ἀπόλλωνι.

Γ'.

Ἑρμει-
ας Φυδε-
ροῦ ἡρώς

Δ'.

Σωτηρίαν ἐνθάδε ξεῖνε
αὐτοῖ [κ] αλύπτει ὥς γὰρ ἤθελεν δαίμων
τρεῖς δέκα παρσχὼν ἑταί μοι μόνᾳ ζήσας.

Σημ. Ἡ μὲν Α' ἐπιγραφὴ εἰρήθη ὑπὸ Ἀντ. Α. Πραξίνου τῷ
1839 ἔτος κατὰ τὴν θέσιν ἄγιον Κομάντα, μίαν ὥραν μακρὰν
τῆς Μινώας, ἐντελεισμένη εἰς ἀρχαίαν σίνα κτερομένη. Λεῖκος
λίθος καλῶς εἰργασμένος ἔχων μήκος μὲν 0,58, πλάτ. 0,24,
καὶ πάχος 0,07. Αἱ τελευταῖαι γραμμαὶ συγκρίνεται ἐκ γραμ-
μάτων μικροτέρων καὶ πυκνοτέρων.

Ἡ δὲ Β', λίθος ἀπλοῦς μήκ. 0,54, πλάτ. 0,18 καὶ πάχος 0,9,
ἀντιρῶν ἐν Αἰγιάλῃ.

Ἡ Γ', λίθος ἀπλοῦς μήκ. 0,24, πλάτ. 0,18 καὶ πάχ. 0,9
ἀντιρῶν ἐν Αἰγιάλῃ.

Ἡ Δ', λίθος λευκὸς κάλλιστα εἰργασμένος μήκ. 0,37, πλάτ.
0,50 καὶ παχ. 0,9, ἀντιρῶν ἐπίσης ἐν Αἰγιάλῃ· φέρει δ' ἀνω-
θὺν τῆς ἐπιγραφῆς ἐν περιδασίῳ τεχνιέντες ἡμιαναγεγλυμμένα
ὄντ' ἀνρῆκελα ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀνακακλιμένα ἐπὶ ἀνα-
κλίντρον κορυφωτάτου, ἐνηγκαλισμένα καὶ ἐπ' ἀγῶνας ἀμρό-
τερα στήριζόμενα· πρὸ αὐτῶν δὲ τρίπους μικρὸς φέρων τὰς διὰ
νεκρικὰς θύσεις ἐν χρήται τότε προσφοράς. Τὰς πρὸς τελευ-
ταῖας ἐπιγραφὰς ἀπήγαγε τῆς Ἀμοργοῦ κατὰ τὸν παρελθόντα
Αὔγουστον ὁ Κ. Ν. Βαρβαρῆγος.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

—ooo—

Τοῦ πολυμήχθου τούτου ἔργου ἐξεδόθη ἤδη καὶ ὁ
τρίτος τόμος, περιλαμβάνων διάστημα χρόνου μι-
κρόν μὲν, ἀλλὰ πλήρες γεγονότων σπουδαιωτάτων
ἐσωτερικῶν τε καὶ ἐξωτερικῶν. Ὁ Κ. Ι. Φιλήμων
διὰ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ ἀπέδειξε πρῶτος ὅπως
πολλοὶ ἐπλανῶντο ἐν καλῇ πίστει, θεωροῦντες τὴν
ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ γεγονότα
πολεμικὰ τε καὶ πολιτικὰ, μικροῦ λόγου ἄξια. Τῆς
τοιούτης πλάνης συνέπειά ὑπῆρξεν ἡ ὀλιγωρία τῆς
νεωτέρης ἑλληνικῆς ἱστορίας, καὶ μετ' αὐτῆς παντὸς
τοῦ ἀγῶνος ἡ καταφρόνησις. Ὁ ἐκ 480 σελίδων
συγκείμενος οὗτος τόμος, περιέχει τὰς πρώτας ἐργα-
σίας καὶ τὰ συμβεβηκότα, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπα-
ναστάσεως ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἑλλάδι μέχρι τῆς ἐλευ-
σεως τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντου εἰς τὴν Πελοπόννησον.
Ὁ συγγραφεὺς διαιρεῖ ἐν γένει τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ
εἰς τρεῖς χωριστὰ μέρη, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον περιλαμβάνει
τὴν Φιλικὴν ἑταιρίαν, τὸ δεύτερον τὴν ἐν Ἀρκίᾳ
κίνησιν τοῦ Ὑψηλάντου, τὸ τρίτον δὲ τὸ σπουδαιό-
τατον, τὴν κυρίως καλουμένην ἑλληνικὴν ἐπανάστα-
σιν. Τοῦτο δὲ τὸ μέρος διαιρεῖται εἰς ἔτη. Αὐτὸς
μὲν ὁ συγγραφεὺς ἄλλως περὶ τούτου ἐκφράζεται λέ-
γων, ἐπὶ τὴν φιλικὴν ἑταιρίαν ἐκτεθεῖσαν διὰ τοῦ
μέρους Α' καὶ τὴν κίνησιν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάν-
του διὰ τοῦ Β', ὡς ἀπαρτιζούσαν ἐκάστην ἰδίαν τοῦ
ὅλου μερίδα, πᾶν ἀπὸ τοῦ παρόντος τόμου μέρος
θέλει περιλαμβάνει ἐν ἑτὸς. » Ἀλλ' ἴσως ἡ ἀνωτέρω
ιδέα κυρίως ὑπῆρχεν ἐν τῷ νῷ τοῦ συγγραφέως, φαι-
νομένη ἡμῖν ἱστορικῶς ἀκριβεστέρα, ἐξεφράσθη δὲ
ὀπωσούν σκατεινῶς. Κατὰ ταῦτα ἄρα ὁ παρὼν τό-
μος εἶναι ἡ πρώτη τριμηνία τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ
τρίτου μέρους. Τὰ γεγονότα ἐν αὐτῷ ὁ συγγραφεὺς